

Forretningsudvalgsmøde afholdtes tirsdag, den 10. januar 1950 på Dansk Kvindesamfund's kontor, Niels Hemmingsensgade 10,3, K med følgende

d a g s o r d e n

1. Forslag til lov om ændring af bevarterlovens bestemmelser om antagelse af kokke- og tjenerlærlinge under 18 år.
2. Fru Jac Nielsen's henvendelse om D.K.'s medarbejde for enkers pensionsforhold i private selskaber.
3. Århus D.K.U.
4. Valgpjecen og agitationspjecen.
5. Sekretær fru Jørgensens sygdom.
6. Meddelelser fra landsformanden.
7. Eventuelt.

Tilstede var: Landsformanden fru Erna Sørensen, næstformanden Lis Groes, Margr. Petersen, Johanne Fisker, Sigrid Hansen, Inga Dahls- gård og Astrid Badstue samt fru Høst Neerup, der senere måtte ned og lede Københavnskredsens møde med Lise Lindbæk.

Fru Aasted Frandsen og Charl. Grønnebæk havde meldt afbud.

Fru Zenia Jørgensen kom ikke på grund af trafikvanskeligheder.

ad 1 Fru Høst Neerup har bragt frem, at kokkene ikke har kunnet rekrutteres blandt unge kvinder før deres fyldte 18 år. Iflg. bevarterloven kan kvindelige tjenerelever heller ikke opnå kontrakt, før de er fyldt 18 år. Landsformanden og landstingets kvinder havde drøftet dette sidste tilfælde, der var aktuelt for restauranten i Kvindernes bygning, og landstingets kvinder var enedes om sammen at fremsætte et ændringsforslag til bevarterloven. Landsformanden oplyste, at det ikke var samme bestemmelse, der gjaldt for kokke, men her synes: det at være kokkene selv, der stiller sig imod at antage kvindelige køkkeelever under 18 år.

ad 2 Fru Stefani Jac. Nielsen har henvendt sig med et forslag til et åbent brev om enkers vanskelige økonomiske kår under privatselskaberne, idet enkerne ikke pristalreguleres, og de beskattes af de penge, der faktisk er betalt skat af een gang før. Man enedes om, at det fam. pol. udvalg ser på sagen og indbyder hende til mødet den 21. ds.

Margr. Petersen refererede vanskeligheden for en fraskilt kvinde i visse tilfælde, hvor der er tegnet en enkepension eller overlevelsesrente. Loven burde sikre en sådan kvinde, men det viser sig, at forsikringen haves eensidigt af manden, og pensionsinstitutterne kan ikke hindre det. Enhver vilkårsaftale mellem ægtefællerne skal altså indeholde bestemmelser om forsikringens ved-